

talelser, end der var i dem; det skal jeg imidlertid ikke strides med det ærede Medlem om paa nærværende Tidspunkt, jeg skal kun fastholde, at vi er villige til en saglig Forhandling, og vi er rede til at tage under Overvejelse, om der er Fejl at rette. I øvrigt vil jeg ganske henvise til hele vor Stilling til den sociale Lovgivning, som vi ogsaa har givet Udtryk ved vort Landsmøde forleden Dag i Odense.

Ordføreren (Holger Larsen): Jeg maa overfor det ærede Medlem Hr. Hedegaard stadig fastholde, at Venstres Ændringsforslag er det, der foreligger her i Dag med tre Fjerdedels Refusion fra Forsørgelseskommunen. Dette Ændringsforslag foreligger i Udvalget i Tirsdags; hvad Venstre har stillet af midlertidige Ændringsforslag, kommer ikke dette Spørgsmaal ved. Jeg vil endnu en Gang takke det ærede Medlem Hr. Vesterager for det Tilbud, han giver. Det skulde gøre mig meget ondt, om jeg en Gang skulde blive nødsaget til at tage den Tak tilbage, jeg haaber og vil gerne leve i Haabet om, at ogsaa det konservative Folkeparti vil gøre en Indsats, naar vi om kort Tid kommer til at staa overfor en Forbedring af Aldersrenteloven. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard maa vel huske paa, at dette at vedtage en Brændsellov Aar efter Aar betyder, at man hensætter de gamle i en Forventning, naar Vinteren begynder og de staa og intet som helst ved om, hvorvidt de faar Brændsel. Det vil for deres Sindslige vægt være af overordentlig stor Betydning, om Spørgsmaalet Brændselshjælp blev et fast Punkt, saa at de ved, at naar Vinteren kommer, faar de uvægerlig Brændselshjælp. Derfor tror jeg, at naar det ærede Medlem vil arbejde sagligt for Aldersrenteloven, vil han ogsaa, naar det nye Lovforslag kommer, være med til deri at indføre Bestemmelser om Brændselshjælp.

Kragh: Jeg kan ikke undlade, inden denne Forhandling slutter, at udtale min dybeste Forbavelse over den Optræden, der her er udvist fra Udvalgsordføreren Side. Forholdet er dette, at de Forhandlinger, der er foregaaet i dette Udvalg, er foregaaet i yderste Fredelighed med ganske tydelig udtrykt Villie til fra alle Sider at naa til en Overenskomst, som, inden vi kom alt for langt hen paa Efteraaret, muliggjorde det for Kommunerne at hjælpe saadanne Aldersrentenydere, som maatte antages at være trængende, hvad Brændselsspørgsmaalet angik. Saaledes ligger i Virkeligheden Forholdet;

og vi har, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard udtalte, overfor denne Situation ønsket at tilkendegive ogsaa vor Forhandlingsvillighed ved at stille Forslag om en Refusion fra Forsørgelseskommunen, en Refusion hvis Indførelse vi i Virkeligheden er Modstandere af, fordi vi ikke ønsker at række Haand til, at denne Brændselsgovgivning skal blive et fast Led i Aldersrentelovgivningen i den kommende Tid. Men vi stillede dette Forslag for at bidrage til at skaffe Enighed, og det er os en Tilfredsstillelse, at det derigennem er lykkedes os at skabe Samling om denne lille Opgaves Løsning. Saa meget mere besynderligt er det da, at den ærede Partiordfører og Udvalgsordfører her fra denne Plads, efter at denne Enighed er naaet, retter et stærkt Angreb paa os for vort Bidrag til det, der er kommet ud af Forhandlingerne. Jeg tror, det vil være en daarlig Skik at indføre i den høje Rigsdag, den, som det ærede Medlem her søgte at starte, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke vil være fremmende i den kommende Tid for Enighedsbestræbelser, hvis disse Bestræbelsers Resultat, særlig hvis de lykkes, skal være en Optræden som den, den ærede Ordfører her udviser.

Men da han nu har fremstillet sig i den Belysning, vil jeg ikke undlade at sige, at det er en Teaterrustning, han optræder i. Han melder sig, som om han er kommet mødig fra Kampen, som han har maattet føre overfor det Landstingsglavind, de har svunget imod ham; han har maattet give sig, men efter at han er kommet i Behold, siger han: Men vent blot til næste Gang, da skal jeg anderledes vise mig som den Bravkarl, jeg er, og ikke give mig, som jeg har gjort denne Gang. Nu plejer det jo ikke at være Tegn paa et særligt Hertesind at vige for Trusler — og det er dem, han er vejet for; han har jo ikke mærket noget paa Rygstykkerne, han er vejet for Trusler. Men jeg kan ikke lade være at sige, at det er et Lystspil, der maaske kan faa en vis tragisk Virkning overfor Enighedsbestræbelser i kommende Tider, som det ærede Medlem her har opført. Han har overfor os overhovedet ikke været i Kamp. Der har fra de Herrers Side ikke været gjort noget Forsøg paa at etablere Kamp for at fremme det Forslag, den højtærede Minister stillede; ikke een er der her i Tinget, som ikke ved, at det allerførste, der skete i dette Udvalg, var, at den højtærede Minister trak sig tilbage fra sit Forslag — de 75 og 50 Kr.,